

Sygn. akt V U 952/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Kaliszu

odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 4 lipca 2016 r. Nr (...)

w sprawie A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 4 lipca 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje A. B. emeryturę poczynając od dnia 1 czerwca 2016 r.

UZASADNIENIE

W dniu 22.06.2016 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury A. B..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. decyzją z dnia 04.07.2016 r. w sprawie (...) odmówił A. B. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 29 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 748) tj. nie wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach

Od tej decyzji A. B. wniósł odwołanie, w którym podniósł, iż w okresie od 1977- 1994 pracował na stanowisku tólarza w szczególnych warunkach pracy w (...) Sp. z o.o., stąd ma prawo do przyznania emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji oraz podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania A. B.

Sąd Okręgowy /Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący A. B. urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 27 lat 10 miesięcy i 21 dni. Organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy w szczególnych warunkach w T. K. w okresach od 01.01.1983 r. do

01.01.1989 r. i od 01.04.1991 r. do 31.07.1994 r. w rozmiarze 9 lat 1 miesiąc i 9 dni. Odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w szczególnych warunkach w T. K. w okresie 1977-1994 na stanowisku tólarza.

Obecnie odwołujący pozostaje w zatrudnieniu.

W okresie od 02.02.1971 r. do 14.09.2003 r. odwołujący zatrudniony był w Zakładzie (...), obecnie (...) Sp. z o.o. w K.. Zakłady (...) to dawne zakłady (...) w K., które wykonywały tuleje, bębny i inne części do samochodów. Pracodawca w dniu 01.06.2016 r. wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres od 01.01.1983 r. do 01.01.1989 r. na stanowisku obsługa pieców grzewczych, młotów, pras, kuźniarek, walcarek obręczy i kół, walcarek gwintów i wiertel, ręczna obróbka na gorąco oraz regeneracja oprzyrządowania kuźniczego. Powołano Wykaz A Dział III poz. 14 przepisów ogólnych i Wykaz A Dział III poz. 14 punkt 21 Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Z tej samej daty pochodzi świadectwo pracy w szczególnych warunkach za okres od 01.04.1991 r. do 31.07.1994 r. Powołano to samo stanowisko i te same przepisy. Stanowisko określono w obu świadectwa jako tólarz, praser.

W okresie od 01.07.1989 r. do 28.02.1990 r. odwołujący korzystał z urlopu wychowawczego, a od 28.12.1971 r. do 22.10.1973 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Z podania o pracę z dnia 28.10.1971 r. wynika stanowisko – pracownik transportu, z kwestionariusza osobowego z dnia 28.10.1971 r. stanowisko pracownik fizyczny, z kwestionariusza z dnia 19.10.1973 r. wynika stanowisko ślusarz, a z kwestionariusza bez daty – tólarz. Z dokumentów przed służbą wojskową wynika stanowisko ładowacz. Z karty obiegowej zmiany po służbie wojskowej wynika stanowisko ślusarz w dz. Narzędziowni. Z angażu z dnia 29.06.1974 r. wynika stanowisko kowal ręczny- wypłacany dodatek szkodliwy. Z angażu z dnia 05.05.1975 r. wynika stanowisko ślusarz. Z karty obiegowej z dnia 01.10.1976 r. wynika przeniesienie z działu narzędziowni do działu mechanicznego – stanowisko ślusarz. Z karty obiegowej z dnia 01.01.1977 r. wynika powrót do działu narzędziowni – stanowisko ślusarz. Z angażu z dnia 16.07.1977 r. wynika przeniesienie na stanowisko ślusarz zgrzewacz wydziału mechanicznego. W protokole zaszeregowania z dnia 01.01.1983 r. określono stanowisko tólarz. Okres od 01.01.1983 r. pracodawca wykazał jako tólarz do 01.01.1989 r. W piśmie z dnia 30.12.1988 r. odwołujący wniósł o przeniesienie za stanowiska tólarza do transportu działowego. Pracodawca wyraził na powyższe zgodę – z angażu z dnia 11.01.1989 r. wynika przeniesienie od dnia 02.01.1989 r. na stanowisko robotnika transportu. Takie stanowisko wynika też z angażu z czerwca 1989 r. Z karty obiegowej po urlopie wychowawczym, od dnia 01.03.1990 r. wynika stanowisko – robotnik transportowy. Podobnie z angażu z dnia 01.03.1990 r., z lipca 1990 r., z września 1990 r. Od dnia 01.04.1991 r. z angażu wynika stanowisko tólarz do końca lipca 1994 r. Z angażu z dnia 01.08.1994 r. wynika przesunięcie odwołującego na stanowisko robotnika transportu wewnętrznego – zmechanizowanego, takie stanowisko wynika z angażu z lipca 1995 r., z dnia 14.03.1996 r., 02.09.1996 r., 18.03.1997 r., 01.09.1997 r., 18.09.1998 r., 12.02.1999 r.

Odwołujący będąc zatrudniony na wydziale mechanicznym, na którym wykonywano części przy użyciu pras korbowych, hydraulicznych wykonywał pracę tólarza, czyli osoby obsługującej prasy, które wyciskały części z blachy. Pracę tę odwołujący, oprócz okresu uznanego przez organ rentowy, wykonywał także w okresie od 16.07.1977 r. do 31.12.1982 r. Nadto odwołujący wykonywał prace kowalskie przy wykuwaniu elementów koniecznych do narzędzi używanych w procesie produkcji. Kuźnia była częścią działu narzędziowni. W kuźni odbywała się praca przy piecach, gdzie rozgrzewano żelazo i następnie wykuwano z niego elementy. Prace na wymienionych stanowiskach mieszczą się w Wykazie A Dział III poz. 14 przepisów ogólnych i Wykazie A Dział III poz. 14 punkt 21 Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. cyt. wyżej

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewiduje także przepis art. 32 i 184 wymienionej ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2015 r. poz. 748). Zgodnie z brzmieniem ustępów 1 i 2 ubezpieczonym, urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami,

o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż 65 lat. Dla celów ustalenia tych uprawnień za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny dla takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z brzmieniem § 4 ust. 1 rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w wykazie A (stanowiącym załącznik do rozporządzenia) nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący - dla mężczyzn - 60 lat, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Pierwszym z warunków jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wiek wymagany przez przepisy w dniu (...). Kolejnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia – tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący na dzień 01.01.1999 r. wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 25 lat. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do rozporządzenia. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust. 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Paragraf 2 stanowi, iż okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach. Odwołujący posiada świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za pewne okresy, uznane przez organ rentowy. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza – szczególnie przy braku stosownych zaświadczeń – konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych. Nie czyni temu zadość odniesienie się tylko do zatrudnienia zasadniczego, bez badania, czy dodatkowo wykonywane czynności, które także warunkują to prawo, nie były wykonywane stale i w odpowiednim wymiarze czasu (Wyrok SN z dnia 07.10.2003 r., sygn. akt II UK 87/03, OSNP 2004/14/248).

W załączniku do rozporządzenia w Wykazie A w Dziale III zatytułowanym „W hutnictwie i przemyśle metalowym” w pozycji 14 wymieniono stanowiska: obsługa pieców grzewczych, młotów, pras, kuźniarek, walcarek obręczy i kół, walcarek gwintów i wiertel, ręczna obróbka na gorąco oraz regeneracja oprzyrządowania.

Odwołujący wykonywał pracę tólarza, w okresie uznanym przez organ rentowy, a także w okresie od 16.07.1977 r. do 31.12.1982 r. oraz pracę kowala w okresie od 29.06.1974 r. do 04.05.1975 r. Praca ta miała taki sam charakter, jak praca wykonywana w okresach uznanych przez organ rentowy jako okresy pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie ponad 15 lat.

Odwołujący spełnia więc warunki do przyznania emerytury po myśli art. 184 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie zgodnie z art. 477¹⁴ § 2kpc.